

Reşad Mecid

*Şuşa
Defteri*

Reşad Mecid

*Şuşa
Defteri*

Çeviren
İmdat Aşar

ISBN: 978-605-7817-94-5

Türk Edebiyatı Vakfı Yayınları: 292

Tür: Şiir

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı

Sertifika No: 49939

Kapak-Mizanpaj:

Atilla Ceylan

Editör:

İmdat Avşar

Tashih:

Saâdet Örmeci-Enver Uğur Aykol

TÜRK EDEBİYATI VAKFI YAYINLARI

Divanyolu Cad. No: 14

Sultanahmet-Fatih / İstanbul

Tel: 0212 526 16 15-527 50 32

Faks: 0212 513 77 49

Web: www.turkedebiyati.com.tr

E-Posta: tedev30@gmail.com

X: @turkedebiyati72 / @turkedebiyatiV

Instagram: @turkedebiyati72 / @tedev78

YouTube: @turkedebiyatvakfi

1. Baskı, Eylül 2024

ŞENYILDIZ MATBAACILIK

SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.

Gümüşsuyu Cad. Işık Sanayi Sitesi

No: 19/C 102 Topkapı-İstanbul

Tel: 0212 483 47 91 (Pbx)

Sertifika No: 45097

© Türk Edebiyatı Vakfı Yayınları, yayının basılı hakları yanında, yayının elektronik ortamda hazırlanması, basılması, çoğaltılması, fiyatlandırılması, dağıtılması, satılması ve pazarlanması veya bu konular ile ilgili istendiğinde firmalarla çalışılması konusunda tüm kanuni hakların tek yetkilisidir.

İçindekiler

Ön Söz.....	11
Sadece Sözlerinden.....	17
Bırakmam Seni	18
Birazdan.....	19
Burası	20
Ben Sensiz Kaldığımda	21
Yan Yana Yürümek	22
Görmedim	23
Gözlük.....	25
İtiraf.....	26
Kör	27
İnansam mı İnanmasam mı?	28
Çilek Şarabım Benim	30
Haribülbül	31
Daha Gelmeyecek.....	32
Benim Kalem	33
Çekme Elini	34
Güneşim.....	35
Sebeup	36

Yaza Yaza	37
On Yıl Sonra	38
Gözyaşı.....	39
Kanatlarımdın.....	41
Bitip Tükenmez Acılar	42
Pişmaniye	44
Soru	45
Eğer.....	46
Güya	47
Seyahat	48
Yedi Buçuk Dolar.....	49
Kar	50
Vaşington'da.....	51
Şüphesiz	52
Çare	53
Bir Şey Kalmayacak.....	54
Senden Sonrası.....	55
Leke	56
Seni Unutturabilse	57
Sevabım.....	58
Dün ve Bugün	59
Kalp	60
Yine	61
Ruh Yaşıyor	62
Üç.....	63
Çok Sonra Anladım	64
Gücün Yetiyorsa.....	65
Yeni Doğmuş Çocuk Gibi.....	66

Bir Saat	67
En Hoşbaht Günüm	68
Mektup	69
Kar Gibisin	71
Son Yazı.....	72
Gelsin	73
Bugün.....	74
Zaman	75
Yetenekli Melek.....	76
Sağ Elim	77
Günah	78
Kopardım.....	79
Deniz.....	80
Özüne Dön.....	81
Asla Ayrılamayacağım	82
Gitmek	83
Çırpınan Beynim.....	84
Benim Miladım.....	85
İnsanlar	86
Götürür.....	88
Uzakta Bir Adam Var	89
Yeter ki	90
Hafif Grip	91
Arzu.....	92
Çıkma Zihnimden.....	93
Hiçlik.....	94
Kara Bulut.....	95
Seninle Dopdoluyum.....	96

Bıktım.....	97
Son.....	99
Kayıksın	100
Sen Varsın Diye.....	101
Önce	102
Çaresizim.....	103
Sigara.....	104
Çocuksun... Balaca Çocuk.....	106
En Yakın İnsan	108
Öldürmek İstedğin Hissin Nağmesi	110
Ahvalat.....	112
Hâlâ Çocuksun	114
Elindeki Öpüş İzi.....	115
Ruh Hâli	116
O Adam Öldü.....	117
İncinme.....	118
Bir Şey İstemiyorum	120
Bu Kimin Eli Tanrı'm	121
Her Zaman	122
Senden Uzaklarda Senle Yaşarım	123
Gurbette	124
Muhabbet.....	125
Beni Çok Sev	126
Döndüm.....	127

Şuşa Defteri

Sadece Üç Gün.....	131
Taze Adam.....	134
Şuşa Sevgisi.....	135
Şuşa Havası.....	136
Ölmem Daha.....	137
Şuşa Havasının Sırrı.....	139
Sular Derinden Gelir.....	141
Yasemin Oteli.....	142
Şuşa'da İnsan.....	143
Turşu Yaylasında.....	144
Cıdırdüzü'nde Tan Vakti.....	146
Kekik.....	147
Şuşa'ya Gitmek.....	149
Cıdırdüzü.....	151
Şuşa.....	152

Ön Söz

Çağdaş Azerbaycan edebiyatının önemli temsilcilerinden biri olan Reşad Mecid, duygu ve düşüncelerini şiir diliyle ifade ederken “samimiyetiyle” öne çıkıyor. Sade bir dille, yalın bir anlatımı benimseyen Reşad Mecid’in şiirlerini okurken, onun çektiği acıların, yaşadığı sevinçlerin, sarsıldığı ayrılıkların, aldığı mağlubiyetlerinin, bitmeyen beklentilerinin izlerini sürmek mümkündür. Bu yüzden, gelecekte onun şiirleriyle ilgili araştırma yapanlar, bu mısraları takip ederek onun hayatı ve yaşadıklarıyla ilgili pek çok malumata ulaşabilecekler.

Reşad Mecid, bu şiir anlayışıyla, Türk edebiyatında Garip akımının öncüsü olan Orhan Veli ile aynı perdeden sesleniyor. Reşad Mecid de tıpkı Orhan Veli gibi günlük hayatı, hayatın akışını, bu akış içinde gördüklerini, yaşadıklarını, yaşanılanlar karşısındaki duygu ve düşüncelerini, kelimelerin, mazmunların arkasına saklamadan, içinden geldiği gibi şiire döküyor. Böylece, hayatın içinden gelen bu şiirlerin mısralarından, bir şair ömrü, poetik bir ırmak gibi akıp gidiyor. Bir havalimanında sevgiliyle ayrılığın,

on gün öncesinde, gökyüzünde yaşanan ayrılık acısını hatırlatmasını tasvir eden aşağıdaki dizeler, şairin bizzat yaşadıklarından başka şeyler değildir:

*Birazdan gökte olacaksın,
Bulutlardan yukarıda,
Yıldızlara yakın,*

...

*On gün evvelki sesim
Şüphesiz oralarda
On bin metre yüksekte dolaşiyor...*

Reşad Mecid'in bu eserde yer alan şiirlerinden, aşka adanmış olanlarının büyük bölümü, sadece "bir" kişiye yazılmış izlenimi veriyor. Bütün bu şiirlerin çağrısı, sitemi, özlemi, sevgi ile inşa edilmiş bir dünyayı yıkıp, darmadağın eden o meçhul kişiye yöneliyor... Onun hayatından, gönlünden, ruhundan hatta hücrelerinden ayrılıp, sökülüp giden bu poetik kahraman, sanki bu şiirlerin de müellifi, yaratıcısı...

Şairin hayatındaki bu büyük "kopuş", şairin ruhundan bu ansızın "gidiş" ile oluşan boşluk, Reşad Mecid'in hasret çeken mısralarıyla büyük bir girdaba dönüşüyor ve bu girdap sanki duygular seli halinde gelen şiir ırmağını, içine çekip ayrılık, hasret, sitem ve vefasızlık denizine sürüklüyor:

*Sen öyle telleri kırıp gittin ki
Sen öyle yaralar vurup gittin ki
Takati yok daha dözüp dayansın,
Ne benim dünyamın,
Ne bu dünyanın.*

Reşad Mecid, ayrılık denizinde, can havliyle çırpınan mısralarıyla bir “arayış” içinde âdeta boğulan mısraların müellifi. Onu bu arayışa yönelten şey, hücrelerine, iliklerine, kemiklerine kadar işlemiş olan ve sonra taşa değen sevginin, zayıf da olsa parlayan ümit ışığıdır. Gidenin geleceğine dair, şairin yüreğinde yeşeren bu ümit, onun mısralarında hasrete, özleme karışarak bir çağrıya dönüşüyor:

*Az ya da çoktur deme,
Bir günde iki görüş.
Girmiş ise araya,
Acı söz, suni gülüş,
Bir daha gel, yine gel,
Yeni olsun bu geliş...*

Reşad Mecid’in şiirlerindeki ümide tutunarak yapılan bu çağrılar, gidenin gelmeyişiyle başka bir arayışa dönüşüyor sanki, şairin bundan sonra aradığı şey “vefa”dır. Ancak gidenin “vefasızlığı” onun şiirinde ağrıya, acıya, siteme dönüşüyor:

*Senin elin
Bataklıkta boğulanın
Elini tutmaz...*

Aşkın kadim kitabında kayda geçen bütün âşıkların verdiği ortak bir hüküm var: “Güzellerde vefa yoktur arama!” Hatta Fuzulî: “Ger derse ki Fuzuli güzellerde vefa var/ Aldanma ki şair sözü elbet yalanmdır” itirafında bulunuyor.

Ancak Reşad Mecid’deki ümitler küçük bir kıvılcımla yeniden alevleniyor, yüreğindeki sevgi ümi-

dini yeniden yeşertiyor. Onda, gidenin geleceğine dair ümitler yok olmuyor, bu bekleyiş başka şiirlerle, mısırlara sirayet ediyor:

*Boğuluyorum sefaletin içinde,
Hayat denilen
Bu bataklıktan
Çıkmaya gücüm kalmıyor
Bir yandan da sen gelmiyorsun.*

Sevgilinin dönmeyeceği gerçeğiyle defalarca karşılaşan ama bu gerçekliğe inanmak istemeyen Reşad Mecid, her şair gibi bir teselli kapısı arıyor. Nihayet hatıraları bağrına basarak o kapıyı aralayan Reşad Mecid de “Bir de gelmeyecek senin tek kadın”, tesellisine sığınmıyor. Bu teselliyle, geçmişin hatıralarıyla gönlünü, ruhunu avutan şair âdeta “aşkta” kamilleşerek daha sonra başka bir ayrılığın ruhunda yarattığı sarsıntıları terennüm etmeye başlıyor...

Bu ikinci “ayrılık”, Reşad Mecid’in doğup büyüdüğü yurtlardan, vatanından ayrılıktır. Onun, bu kitapta yer alması da Karabağ’da talan olmuş, çocukluğunun ve gençliğinin ülkesi Ağdam’a, Laçın’a, Şuşa’ya yazdığı hasret ve özlem dolu şiirlerini biliyoruz. Bu kitapta yer alan ve “Şuşa Defteri” başlığıyla yazdığı şiirlerse, onun otuz yıl sonra vatan toprağıyla vuslatının terennümden ibarettir.

Reşad Mecid her ne kadar güzellerden bir vefa görmese de vefalı vatan toprağına kavuşmaktan hoşbahttır. Çünkü onun poetikasında o topraklar, hiç değişmeden asıl sahiplerini bekleyen sadık birer

sevgilidir. “Benim sadık yârim kara topraktır” diyerek ezeli gerçeği dile getiren Aşık Veysel gibi, Reşad Mecid de bu vefa ve sadakat karşısında hayranlığını gizleyemiyor. Öldüğümüzde dahi bizi bağrına basan vatan toprağıyla buluşmaktan, toprağın vefasından dolayı hoşbaht oluyor. Çünkü otuz yılı önce vatan toprağından ayrılan, ayrılmak zorunda kalan Reşad Mecid, yeniden o topraklara döndüğünde, toprak onu göğsünde papatyalar, kekikler, gelincikler, güller ve çiçeklerle karşılıyor. İsa Bulağı da, Turşu da, Kirs Dağı da, Cıdırdüzü de yerli yerindedir ve asıl sahiplerini beklemektedir. Sadakat timsali o topraklar şairi, bir tan vaktinde Cıdırdüzü’nde, bir ikinci vakti İsa Bulağı’nda, bir akşamüstü Turşu yaylasında gezerken, yıllar öncesine, çocukluğuna döndürüyor:

*“Turşsu” dan doldurup şişeni
Bir demet çiçek derip
Yokuşa tırmanırken
Baksan kendine...
Ey şair! İnan ki bu
Turşsu’yun hikmetidir,
Seni geçmişe gönderiyor
Körpe çocuğa dönderiyor...*

Şuşa Defteri, Reşad Mecid’in Türkiye’de çıkan dördüncü kitabı. Daha önce onun *Bir Daha Gelmeyecek* (Şiirler), *Delicesine* (Denemeler), *Kalemsiz Yazılanlar* (Sosyal Medya Edebiyatı), adlı eserleri yayımlanmıştı. Türk okuyucularının yakından tanıdığı Reşad Mecid’in, daha çok serbest vezinle kale-

me alınmış bu şiirlerini de merakla okuyacaklarını ümit ediyorum. Bu kitabın yayına hazırlanmasında başta türk Edebiyatı Vakfı Başkanı Serhat Kabaklı olmak üzere, bana her konuda yardımcı olan Türk Edebiyatı dergisi yazı işleri müdür yardımcısı Saadet Örmeci'ye teşekkür ediyorum.

İmdat AVŞAR

11/08/2024- İstanbul

Sadece Sözlcrinden

*Hele sevgiyle bakan gözünü,
Hele ışıkla dolu yüzünü,
Hele sevinçten açılan kollarını,
Hele rüzgârda salınan
Simsiyah saçlarını,
Gele göz kamaştıran
Bembeyaz dişlerini,
Hele titreten varlığını,
Jestlerini demiyorum,
Sadece sözlcrinden
Bayılıp düşmek olur!*

Bırakmam Seni

*Ben çürük dişimi de çekirtmiyorum,
Seni bırakır mıyım?*

Kulu Ağses

*Yolumun üstünde her gün bekleyen
Güneşim, yıldızım, ayım olsa da,
Bana lütfeleyen, merhamet eden
Tanrı'dan, yeni bir payım olsa da
Bırakmam seni!*

*Altın taht kursalar bulutlar üste,
İste, kışta güneş, yazda kar iste.
Deseler kalbinde her ne var iste
Bırakmam seni!*

Yol aldım hicretten milada kimi,
Ezildim, sağ çıktım, duydun sesimi.
Bozarım en çetin en zor tilsimi,
Bırakmam seni!*

*Yine zulüm etsen de
Yok olsan da yitsen de
Sen, atıp gitsen de
Bırakmam seni!*

* Kimi: Azerbaycan Türkçesinde "kadar" anlamında kullanılan edat.

Birazdan

Birazdan gökte olacaksın,
Bulutlardan yukarıda,
Yıldızlara yakın,
Orada rahat olur
Düşünmek, karar vermek!
Sen, göklerin hediyesi,
Tanrı armağanı
On gün evvelki sesim
Şüphesiz oralarda
On bin metre yüksekte dolaşıyor.

Biraz dinlesen,
Feryatlarımı
İşiteceksin.

Burası

Sen şimdi uçuyorsun,
Sen şimdi gidiyorsun,
Sen şimdi göktesin...
Yâdına düşüyor sözlerin
-Gidelim mi?
-Uçalım mı?
Kozmosa.
Yıldızlara doğru...

Bedeninde bulutların yumuşaklığı,
El atıp
Bir avuç güneş topladım
Yıkadım yüzümü.

İlahi! Burası nasıl da güzel
Ne de rahattır!
Bu ne güzel seyahattir
Burası tam bir cennettir!

Ben Sensiz Kaldığımda

*Ben sakince özlemiyorum,
Adam gibi özlemiyorum yani,
Hücrelerim
Ağzını açıp bağıyor.
Damarlarım
Kanımdaki açlığı
Bütün vücuduma yayıyor.
Beynim kollarımda dövünüyor
İliklerime dek özlüyorum.*

*Ellerim, parmaklarım
Uzuyor, uzuyor,
Giriyor torpağın altına,
Ben sensiz, kaldığımda
Bin yıl evvelki
Kemiklerim sızlıyor.*

Yan Yana YürümeK

Seninle yan yana yürümeK,
Yan yana oturmaK,
Su içmeK!
Ve bakmaK
Gözlerinin derinliğine...
Sonra birlikte yürüyüp
GeçmeK serhaddi.
Sonra uçağına binmeK,
Sonra omzuna dokunup
Bir dal gibi titremeK
Göğün onuncu katında
Göğün sonuncu katında
Dua etmeK:
“İlahi, mahrum etme beni
Bu titreyişten!”

Görmedim

“Sen de artık herkes gibisin...”

Nâzım Hikmet

*Döküldü üstüme
Azaplar, ağrılar.
Kalbim, asabım
Cevlan eyledi
Öfkem yumruklarıma sıkılıp
Meydan okudu
Seni herkes gibi
Görmedim yine*

*Gözüme yazılsa da
Acı sahneler
Ruhumu titretse de
Benzer kelimeler
Ezse de beni gördüklerim
Üzse de beni bildiklerim
Dönmedim, sönmedim,
Söylemedim
Seni herkes gibi
Görmedim yine*

Yıktın kendi elinle
Kurduğun hanumunu,
Viran edip dağıttın
Işıklı kehkeşanı,
Çarptın yüzüme
Bütün yaşananları,
Yuvarlanıp her biri
Bir tarafa dağıldı
En ulvi hatıralar...
Yine tahammül ettim
Seni herkes gibi
Görmedim yine.

Gözlük

Yaşlılığın kırlangıcı,
Gözüme ışık getirenim!
Hiç sevmedim ama seni,
Ömrümün ikinci hissesini
Haber verdiğinden beri,
Keder verdiğinden beri...

İlk defa sevdim seni,
Gözüme konduktan sonra.
Okumuyorken de
Çıkarmıyorum gözümünden.
Şimdi gözyaşlarımı da
Gizliyorsun,
Sanki sen beni
Azizliyorsun...

İtiraf

Taze et kokusu

Duyan köpek

Nasıl ki zincirini çiğner, geveler,

Fare peynir kokusuna

Nasıl ki gözü kapalı gider,

Uyuşturucu müptelası

Gece yarısı

Kendini eczane kapılarına

Vurarak inler...

İşte öyle oluyor insan

Sevginin kokusunu

Aşkın havasını

Hissettiğinde...

Kör

*Arıya tütsü verip
Kovanından
Peteğini, balını
Nasıl çıkarırlarsa
Sen de benim
Saadetimi öylece
Yoka çıkardın!
Sen,
Tütsüm/sen!
Peteğim/sen!
Balım!*

İnansam mı İnanmasam mı?

“Bir tanemsin”, diyorsun,
“Benzerin yok”, diyorsun,
Sözlerini başıma
Nur gibi serpiyorsun.
Bilmiyorum, ne deyim,
Acaba inansam mı?

“Sen göktesin, zirvesin”,
“Sensin yüce” diyorsun.
Öyle içten, yürekte
Uça uça diyorsun,
Bilmiyorum, ne deyim,
Acaba inansam mı?

Diyorsun: “Işığınla
Güneşi şaşırtırsın,
Delice arzularla
Çayları taşırtırsın.”
Bilmiyorum, ne deyim,
Acaba inansam mı?

*Diyorsun ki: “Sen bana
Tanrı’nın bahşışisin,
Talihimin en sevap
En mukaddes işisin.”
Bilmiyorum, ne deyim,
Acaba inansam mı?*

*Ben sözün kölesiyim,
Sözünün ağası ol.
Yalan mıydı doğru mu...
Her şey için çok sağ ol!
Artık neye yarar ki
İnanıp, inanmamak?*

Çilek Şarabım Benim

Dudaklarının meyvesi,
En lezzetli mahsulüm,
Dirilik suyum,
Damarlarımı titreten,
Kanımı kıvama getiren
İksirim!
Sırrım!
Sihrim!
Hücrelerim ağzını açmış
Senin yolunu bekliyor.
Beynimin sinirleri
Senin huzurunla
Yüzmek için ölüyor!
Gözlerime ışık geliyor,
Ruhum, derinliklerden
Ayağa dikiliyor!
Tadım, tuzum, ilacım!
Mutluluktan, bir söze
Yoktur takatim, tabım,
Benim çilek şarabım!

Haribülbül

Sana göre benim heyecanlarım,
En rahat anlarım, hoşbaht anlarım.
Senin nağmen ile kanat açmışım,
Cennete düşmüşüm, göğe uçmuşum.
Sana bağlı gözyaşlarım da,
Deli gülüşlerim, savaşlarım da.

Yine kurtar beni, bu çetin anda,
Şen olsun ömrümün akarı, bülbül.
Geri ver evvelki saadetimi,
Döndür bahşettiğin baharı, bülbül.
Adım adım dolaşayım yurdunu,
O güzel, o aziz diyarı, bülbül.
Yine sesin gelsin, kanatlanayım,
Çıkıp nefesinle yukarı, bülbül,
Haribülbül!

Daha Gelmeyecek

*Öyle mucizeler yarattın ki sen
Öyle dakikalar yaşattın ki sen
Olmadı hiç onun yüzde biri de
Ne benim dünyamda
Ne bu dünyada.*

*Sen öyle telleri kırıp gittin ki
Sen öyle yaralar vurup gittin ki
Takati yok daha dözüp dayansın,
Ne benim dünyamın
Ne bu dünyanın.*

*Gafil gelişinle suç eyledin sen
Sensiz geçen ömrü hiç eyledin sen
Vurmadı hiç böyle dolu, yağmur, kar
Ne benim dünyamı
Ne bu dünyayı.*

*Bilmedim iblissin ya melek, Kadın,
İtrı, güzelliği çiyelek* Kadın.
Daha gelmeyecek senin tek Kadın
Ne benim dünyama
Ne bu dünyaya.*

* Çiyelek: Çilek.

Benim Kalem

Günlerden benim için
En azizlerini seçeceğim,
Sözlerden, ayırmak çetin olsa da,
Çekip en derinlerden
En sıcakını,
En durusunu götüreceğim.
Yıkılmış kalemin viranesini
Silip süpürüp yenisini kuracağım.
Biraz benimki olan gözlerinin
Işığında, bedeninin sıcaklığından,
Heyecanın en tabiisinden
Katacağım günlerime,
Sözlerinle bezeyeceğim!
Belki biraz küçük olacak,
Ama benim kalem olacak!

Çekme Elini

Nasıl ki
Mayasız hamurdan
Künde küt gider*,
Tandırda duramaz,
Düşer közün üstüne,
Yanar kömüre döner,
Ben de öyleyim şimdi
Sensiz, sevgisiz!
Çekme elini!
Sonra bu azapların üstünde
Yanıp kavrulmuş kırıntılımdan
Bir insan diriltmek çetin olacak.
Çekme elini!

* Künde küt gitmek: Gömme tandırlarda tandırın duvarına yapıştırılan ekmeğin, közün içerisine düşerek yanması.
Künde: Bezilenmiş hamur.

Güneşim

*Bir zaman başımın üstünde yanan
İki güneşimle ne rahat idim.
Vücudum mest idi sıcaklığından,
Huzurum gelmişti, feragat idim.*

*Yıkıyordum yüzümü şualarıyla,
Gözümde ışıktı, sıfatımda nur.
Yutup tadıyordum hararetini,
Kanımda alevdi, bedenimde kor.*

*Bilince donmuşum bu hakikati,
Duyduğum gerçekler od tek yandırdı;
Benim güneşlerim benden halveti
Başka gezegeni ışıklandırdı.*

SebeP

Bir ay önce,
Altı aydır ilk kere
Seni iki saatliğine
Zihnimden çıkarmıştım
Futbol maçına bakmıştım!
Sonra kendim de
Şaşırıp kalmıştım.
Şimdi cezamı çekiyorum!
Ağır hüküm giymişim!
Son on beş günde
Üç yüz altmış saat
Her an seni düşünmüşüm!

Yaza Yaza

Azabın, sitemin içinde azdım,
Gâh kefen giyindim gâh kabir kazdım.
Bilseydim, evvelden hiç başlamazdım,
Öldüm yaza yaza, bu şiirleri.

Taşdım elimle baş taşlarımı,
Başladım yeniden savaşlarımı.
Günde yüz bin kere gözyaşlarımı,
Sildim, yaza yaza, bu şiirleri.

Güneşim yok olur, ışığım söner,
Her sözün kedere, kahıra döner.
Sensiz benim ömrün zehire döner,
Bildim, yaza yaza, bu şiirleri.

On Yıl Sonra

*Bu ağır sınavda, bu çarpışmada,
Bu kanlı kadalı sert vuruşmada,
Ben sana çelikten zırh giyindirdim,
Ben seni avcumun içinde tuttum.
En ağır darbeye sinemi gerdim,
Akan gözyaşını sözle avuttum.*

*Belki, on yıl sonra, on beş yıl sonra
Soğukkanlılıkla, sakın bir başla,
Geçmişe dönerek düşüneceksin,
Düşünüp hayretten üşeneceksin:
Kanı kurumayan yaralarımı
Hangi merhemlerle sardığımı,
Seni bu darbeler, bu hücumlardan
Üfüre üfüre koruduğumu.*

Gözyaşı

Her gidenin, her bir derdin,
Her bir yadın, her yakının
Ağırlığına uygun,
Gözyaşı var bedende!

İki damla yaşla çıkanlar var,
Bir hıçkırıkla bitenler.
Öyle ağır kayıplar var ki
Gerek gece gündüz
Bir hafta ağlayasın,
Öylesi var bir saat, bir gün...

Mesela,
90'da genç bir dostun gafil ölümüne
Bir gün ağladım,
Ardından şehitlere...
91'de Aydın'ın ölümüne,
Hıçkıra hıçkıra bir saat
Akil gafil haber verince Kuba, Geçreş'te...
92'de doğduğum şehri yitirdim
Üç gün ağladım,
Uyuşup ağaca döndü sol yanım.

*Öyle anlar da oldu hiç ağlamadım,
Öyle kayıplarım oldu hiç gözümü de
Kırpmadım, kılım da kıpırdamadı,
Gözyaşlarım bitti sandım.*

*Bu ne derttir, ilahi,
Kırk gündür sellenen
İçime akan gözyaşlarım
Hücerelerimden, iliklerimden
Bir katre de koparamadı,
Bu ne sırdır, ilahi?*

Kanatlarımdın

Taşlaştın, ağaçlaştın, kütüğe döndün.
Ağırlığım küreğimi ezdi.
Eğilip sola, aşırımdı omzumdan,
Ağır yük gibi attım seni.

Bitip Tükenmez Acılar

Zorla hoş hatıraları,
Sıcak sözleri
Islak bir mendil gibi
Başına koyup
Beynindeki yaraları soğutacaksın.
“Geçti daha”, diyeceksin
“Unutuldu ağrılarım,
Sakinleşti beynim...”
Ama bilmeyeceksin
Hangi sözle,
Hangi hisle,
Birdenbire peyda olduğunu...
Sanki bir el, sinenin altından girip
Yüreğini bir kere sıkıp çıkacak...

Parmaklarının morarmış yerlerini
Hissedeceksin,
Hatta gözucuyla bakıp
Derinin altından
Parmaklarının tenine
Battığı yerleri göreceksin.

İşte o anda
Beynindeki yaraların
Kabukları kapak gibi açılıp
Fırlayıp dökülecek
Ve yeniden başlayacak
İşkenceler, ızdıraplar.
Korkacaksın,
Ağrıların bitip tükenmez
Olduğuna inanacaksın.

Piřmaníye

Yumuşacık, şişirin...
Parmaklarımın ucuyla dokundum,
Tattım
Çilek şurubu tadında...
Sonra usulca, hafifçe
Sıktım, bücktüm avcumu.
Yuttum!
Tadı genzimi yaktı.
Aktı dudaklarımdan,
Süzüldü damaklarımdan
Kalbimin yedi kat derinliğine,
Tadından sarhoş oldum,
Ayaklarım dolaştı...
Bildim, bu tat, şirinlik
Tam yirmi bir yıl
Çıkmayacak tenimden.

Soru

*En galiz zamanlarda,
Sözlerinin doğruluğunu
Bilmek istediğim anlarda
Gözlerine baktım.
Derin gözlerine
Merdiven kurup
Yüreğini,
Beynini dolaşıp çıktım.
Ne kirpiklerini kırptın,
Ne incidin.
Saflığıma, duruluğuna emin oldum.
Sevindim, daha çok sevdim.
Şimdi birden
Bakışlarını kaçırdığında duraksadım.
Demek ki bi şey olmuş,
Demek ki orada,
Derinliklerde
Bir şeyler yerinde değil,
Merdivenle inmeye de
Çıkmaya da
Gerek yok;
Ne yaptın ki sen?*

Eğer

Eğer bir kez seni
Beynimin derinliklerinden çıkarıp
Yerine bir şeyler koymayı başarsaydım,
Eğer yüreğimin üstüne
Belediğim yüreğini
Çıkarıp avcumda saklasaydım,
Meleşen, bağırgan,
Ağzını açıp yem isteyen
Hücrelerimi
Suni gıdalarla doyursaydım,
Eğer seni sadece bir kez,
Hiç olmazsa, bir saatliğine;
Ya maç izlerken,
Ya toplantıda,
Kitap okurken,
Kürsüde konuşurken
Unutsaydım,
Unutabilseydim,
Çoktan unutmuştum.
Ama yapamadım,
Başaramadım, istemedim,
Aklımdan da geçirmedim
Ben bu hayatı seçtim.
Beynimin her an seni düşünmesini,
Yüreğimin seninle dövünmesini,
Hücrelerimin senin için bağırmasını...
SEVDİM.

Güya

Güya görmüyorum,
Güya bakmıyorum, itinasızım,
Umurumda değil güya...
Ama gözümün ucu telefonda.
Yüreğim de
Işığının yanmasına bağlı
Kanatlanıp “pırr” diye uçacak...

Seyahat

*Sensiz gittiğim yer
İster Vaşington olsun,
İster Milan,
İsterse mukaddes şehir!
Olsa olsa
Bir tayyarelik zehir!*

Yedi Buçuk Dolar

Nerde olsam yaz bana,
Hiç olmazsa her gün
Bir megabaytlık yaz!
Yedi buçuk dolarla
Geç okyanusu,
Yetiştir kendini
Seher vaktine çevir
Gecenin yarısında
Dünyamı ışıklandır!

Kar

Seninle yazıştıktan sonra
Vaşington'da, gecenin dördünde
Gafil yağan karı ayaklamak
Beş sigara yerine!
Öfkem ritimle hışırıyor
Ayakkabımın altında,
Gazabım kayarak yumuşak
 Kar çukuruna düşüyor,
İhtirasımı yüzümden
 Lapa lapa yağan kar
 Yıkayıp götürüyor,
Soğuk hava nefesime doluyor
 Çöküyor yüreğime,
 Ve hasretim ölüyor.

17.04.2014

Vaşington'da

Sabah yaz havası,

Akşam bir karış kar!

Bu tezata

Alışmışım, artık

Tahammülüm, takatim var!

Şüphesiz

Ayrılır ayrılmaz
Başlıyor özlem,
Özlediğim anda
Seni düşünüyorum,
Düşündüğüm anda
Yüreğimin sızısı yeniden uyanıyor.
Sonra şüpheler, endişeler...
Beynim başlıyor saniye akrebi gibi
Süratle işlemeye,
Bir saatte, bir haftanın, bir ayın
Hatıraları geçiyor beynimden.
Şüphesiz bu nedenle,
Dudağımdan dudağının,
Bedenimden bedeninin
Sıcaklığı çekilmeden
Anlıyorum ki bir aydır
Görmüyorum seni.

Çare

*Beni diden, yoran
Bu düşüncelerden,
Bu şüphelerden
Azat olmanın tek yolu uyumak.
Uyumak,
Gerçekleri rüya sanana kadar,
Unutana kadar
Uyumak.
...Tertemiz beyinle
Uyanmak.*

Bir Şey Kalmayacak

*Sen canını versen bile
O Őevk daha olmayacak.
O ilkbahar bitti artık,
Daha geri gelmeyecek.*

*Yok oluyor bir zamanlar
IŞık yayan kehkeŐanlar,
O muhteşem, g¼zel anlar,
Akli baŐtan almayacak.*

*CoŐmayacak damarda kan,
Bitecek bu his, heyecan,
Senin kurduğun kaleden
Yazık, bir Şey kalmayacak.*

Senden Sonrası

Eğer senden güzelini
Bulmaya ümidim olsaydı,
Çoktan terk etmiştim seni.
Eğer senin ruh ikizinle
Karşılaşıyordum bir gün
Hemen unutturdum seni.
Birazcık sana benzeyene
Rastlasaydım eğer...
Amma neyleyim,
Senden sonrası
Yüz basamaklık
Merdiven boşluğu...

Leke

*Nereye yaslanmışım,
Bilmiyorum,
Unutmuşum...
Ceketimin arkası bembeyaz toz...
Öyle yerler var bilinmiyor
Tozu, dumanı
Tertemiz sanki...
İnsanlar da öyle,
Bilmeden yaslanıyorsun,
Zaman geçiyor
Bir de bakıyorsun ki
Bembeyaz lekesi çıkmış yüreğine...*

Seni Unutturabilse

*Bu azaba yalvarırım,
“Dur” der idim, durabilse.
Şeytan ile anlaşırdım,
Yeni kale kurabilse.
Her kim olsa vurulurum,
Seni unutturabilse...*

Sevabım

*Herkesin bir cevabı var,
Benim cevabım ayrıdır.
Bu çektiğim ahtan sonra
Sana hitabım ayrıdır.
Bu adıma, bu amele...
En son sevabım ayrıdır.*

Dün ve Bugün

*Önce seni düşündüğümde
Bir adım daha yükseliyordum
Gökyüzüne, bulutlara...
Gözlerimin ferisi artıyordu,
Kanatlanıyordu sözlerim.
Ellerimi açıp
Boşlukta da hissediyordum seni
Yaslanacak dağ idin,
Sahip olduğum hazine...
Gücüm çoğalıyordu.*

*Bugün ellerim havada
Asılı kalıyor,
Sendeliyorum,
Boşluğa çevriliyor
Yaslandığım dağ.
Seni gafil hatırlamam
Küreğe bıçak darbesi
İkiye katlanıyorum acıdan
Gözlerime keder çöküyor.
Sözlerim tökezliyor,
Kekeliyorum.*

Kalp

Öyle sanıyordum tekçe benimsin,
Sakince gezdiğim öz çemenimsin,
Her gülün, çiçeğin bana açıyor,
Her kokun, her ıtrın tekçe benimdir.
Önüme konulan bu dolu tabak
Kıymetli hazine, külçe benimdir.

Meğer göz okşayan bu çemenliğin
Çiçeğini deren bahtiyar varmış.
Gizli hazinenin yerini bilen,
Mücevhere sahip bendeler varmış.

Daha bu çemeni nasıl gezeyim,
Bu ıtrı içime nasıl çekeyim?
Altını kalp çıkan bu hazineyi,
Hangi cehenneme açıp dökeyim?

Yine

*Bu yalana inansan,
Su versen, pöhrelese*...
Hayrı yoktur yüz doğru
Bu dalı dehrelese,
Yine filizlenecek
Kökünden güç alacak,
Yalan, yine kalacak...*

* Pöhrelemek: Kesilen bir ağacın alttan filizler vermesi.

Ruh Yaşıyor

Mühürleyip yüz ağrısı, azabı,
Dert içinde saadetten gülmüşüm.
Hoş anların yelesinden tutmuşum,
Gözyaşımı gülüşümle silmişim.
Üstadımın heykelinin önüne,
Coşup taşan muhabbetle gelmişim.

Sen de bilip tam karşıdan nur gibi,
Hoşbahtlığı kuca kuca* çıkmışsın,
Bakmamışsın yoldan geçip gidene,
Kollarını aç aça çıkmışsın.
Kanat gibi çırpılırken gömleğin,
Sevincinden uça uça çıkmışsın.

Ben ne deyim bu hâlete, bu hâle?
Demek hele çalkanıyor denizim.
Sevgimizle diriliyor Fuzulî,
Seviniyor: "Ruh yaşıyor", azizim.

18.01.2012

* Kuca kuca: Kucaklayarak.

Üç

İkisi geçip gitti,
Bu sevdaya berk yapış.
Koyma yuyup götürsün,
Tufan ya da kar, yağış.
Bir daha olmayacak,
Bu muhabbet, bu bakış...

Az ya da çoktur deme,
Bir günde iki görüş.
Girmiş ise araya,
Acı söz, suni gülüş,
Bir daha gel, yine dön,
Yeni olsun bu geliş.

Dön de çırpınan kalbi,
Titreyen telaşı gör.
Gözlerde tanelenen,
Sevgi dolu yaşı gör.
Seni bırakmayacak,
Sihirli bakışı gör
“Üçe kadar yolu var”
Atalar güzel demiş.

Çok Sonra Anladım

Çok sonra anladım
Herkesin kendine
Çalıştığını;
Senin çiçekten çiçeğe konup
Peteğine bal taşıdığını,
Benim kendi elimle
Kendirimi ördüğümü
Çok sonra anladım...
Çok sonra...

Gücün Yetiyorsa

*Benden umma daha geri dönmeyi,
Olan oldu deyip giden değilim.
Yumruğuma büküp bütün hırsımı,
Bin sitemle sövüp giden değilim.
Sen istersen bütün yollar açıktır,
Kalmamışsa yüreğinde sözün, git.*

*Çekip vursan bile gitmem yanından,
Yalvarsan da, terk edemem ben seni
Girmemem ki bu vebalin altına,
Bırakamam gözlerimden gen seni*.
Sen istersen bütün yollar açıktır,
Gücün yetiyorsa, toplan, özün git.*

* Gözden gen bırakmamak: Gözden uzak tutmamak.

Yeni Doğmuş Çocuk Gibi

Dinlenmeyi seviyorum,
Ne mesaj ne mail ne telefon,
Ne musiki ne kitap ne düşünce...
Beynimi sessize almışım,
Gözlerim yumulu gözünde,
Nefesim, duam yüzünde,
Rüyanın nöbetini tutuyorum...

Göğün yedinci katına...
Yığılıyor bedenimin ağrısı,
Bir avuç kan olup sıcıyor
Ayaklarımın ucuna,
Şimşek çakıyor, ocak yanıyor,
Parmaklarımdan kopuyor,
“Pırr” diye uçuyor ağrılarım
Göğün yedinci katına düşüyorum.
Yer çekiminden azade,
Ağrısız, acısız
Yeni doğmuş
Bir çocuk gibi
Sapasağlam...

Bir Saat

Altı ay önce delice döndü akrepler
Yuttu seni, yedi seni,
Yerinden yurdundan eyledi
Evsiz, eşiksiz
Garip gibi sergerdan kaldın.
Şimdi gecenin yarısı bulundu yuvan.
Haydi gir yatağına,
Çek başına akrepleri, humarlan,
Uyu doyuncaya dek.
Tam altı ay hiç kimse hatırlamayacak seni
Sonra yeniden başlayacak viraneliğin...
Zavallı, bahtsız bir saat!

En Hoşbaht Günüm

Senin

Aklımdan,

Beynimden,

İçimden,

Hücrelerimden çıktığın,

Ve canımın senden kurtulduğu Gün,

En hoşbaht günüm olacak!

Olacak mı?

Mektup

*Bir ömürlük görküm,
Nice yıllık erkim!*

*Yaşlısın, kocasın
Dünya görmüşsün, yücesin
Zirvesin, dağsın!
Bazen ayıksın, gençsin, Bazen
Yaramaz, küseğen uşaksın!*

*Aramızda kalsın,
Senin yapacağın iş değil,
Senin kaldıracacağın yük değil
“O”nu sevmek!
Kıskansan da,
Kavrulsan da,
Hırs içinde boğulsan da,
Dudağımı kemirip doğrasan da, Sevmelisin
Hiç tereddüt etmeden,
Nefes dermeden, usanmadan!*

*Utanmadan!!!
Durmamalısın,
Dayanmamalısın,
Yorulmamalısın,
Sevmelisin!*

Çünkü
O, öyle seviyor!
Sen de ayık olmalısın,
Ayık sevmelisin,
Onun gibi sevemesen de,
Ona benzer,
Ona layık sevmelisin!

Daima düşünmek,
Daima titremek,
Daima esir, kul olmaktır
Onu sevmek!

Onu sevmek
Omzunda dünyanın
En ağır yükü varken
Kuş gibi hafif olmaktır.
Ağır iştir,
Çetin iştir,
Ama manalı, metin iştir,
Bir ömür alışacağın
En güzel âdettir,
Sevinçtir, mutluluktur, saadettir.
Onu sevmek!
O, en çok kendini seviyor
Ne bileyim belki bazen beni seviyor,
Bazen seni seviyor,
Bence o, en çok seveni seviyor!

Kar Gibisin

Hele de kar gibisin,
Taze, bol, rahat, yumşak, geniş,
Dupduru, tertemiz,
Mekirsiz, yalansız,
Hilesiz...
Hele de tapteze kar gibisin
Göründüğün gibi.
Havayı yuttukça ciğerlerim seviniyor,
Tattıkça tadının sırrını arıyorum.
Şirin ayazından bedenim uyuşuyor,
Adımlarımı bulutların üstünde atıyorum
Hele de taze kar gibisin,
Güneşin ışıldamasına bentsin.
Eridikçe çıkacak yüze
Gizlediğin her ne var.
Hele de kar gibisin.

Son Yazı

*Bembeyaz elbisenle
Kardan da beyazımsın.
Bırakamam ben seni,
Alnımda son yazımsın.*

Gelsin

Seni kalbimden,

Beynimden,

Hücrelerimden...

Çıkaracak birini istiyorum.

Gelsin istiyorum

Gafil bir tufan gibi

Alsın ellerinden,

Götürsün beni,

Kurtarsın beni.

Bugün

Bugün bir fotoğrafını daha sildim,
Tebessümünü, gülüşünü
Sevine sevine gelişini
Sildim.

Her fotoğrafın dert taşıyor şimdi,
Beynimde azap taşıdır.
Sildikçe hafifliyorum,
Omzundan dağ iniyor.
Sana ait son hatırayı silince,
Yeni doğmuş
Bir çocuk olacağım.

Zaman

*İster çabuk geçsin
İster geç kalsın,
Şimdi bunun değeri yok,
Zaman bütünüyle manasızlaştı.*

Yetenekli Melek

Sen, "sevmeyi" muhteşem oynuyorsun!
Başkasının yürekte, candan,
Samimi sevgisinden de
Doğal görünüyor
Senin oynadığın rol!

Vuslata erme taklidi yapanlar çoktur!
Ama sen özlemeyi,
Titremeyi,
Kederlenmeyi,
Sevinmeyi de
Güzel oynayırsan!
Senin gibisi zor bulunur!
Teksin!
Tepeden tırnağa
Yalanla,
Riyayla
Yoğrulmuş
Yetenekli
Meleksin!

Sağ Elim

*Vuracaksın hedefe,
Yanılmazsın bu defa.
Uzan doğru tarafa,
Sağ elim.*

Günah

*Getirip çıkmaza saldın meni,
Dövüne dövüne kalmışım.
Şimdi kalmak zulümdür,
Gitmek günah...*

Kopardım

*Ab-ı hayat, ilahi tat yok oldu dudağından,
Dudağıımı salladım,
Ne hâlinden, ne omzundan titredim.
Bedenimden bir sızı da geçmedi,
Buz kayaya rastladım.*

*Sabah senden kalanları düşündüm.
Gözlerime bir iki tel ilişti.
Saçlarımı tarağımdan kopardım,
Fırlattım yere...*

Deniz

*Fırtınadan sonraki deniz
Sükûnetle düşünür deli hâlini,
Birden ürperir, titrer,
Derinliklerinden
Son bir deli dalga şaha kalkıp
Çarpar yüzünü yüzüme,
Sonra sakin sakin
Düşünür başına gelenleri
Ve ağlar deniz,
Sinesinde boncuk boncuk
Gözyaşlarıyla.*

Özüne Dön

*Coşup taşarsın yeniden,
Bir şey görünmez gözüne.
Gülüşünden ılık akar,
Güneş yayılır yüzüne.*

*Cennet edersin anları,
Ümidisin batanların,
Uyandırısın yatanları,
Gözler berelir sözüne.*

*Yaşamanın yaraşığı,
Öldürdün nice âşığı,
Kalk yerinden, in aşağı,
Yeter artık! Dön özüne!*

Asla Ayrılamayacağım

*Yüreğimin sol köşesi
Sızım sızım sızılarsa da
Beynim suallerden
Yorulup dağılsa da,
Hırsımın şaha kalkan çağında
Kederli yüzüne,
Nemli gözüne bakıp
Birden anladım
Senden asla ayrılamayacağım.*

Gitmek

*Bu gamlı yüzle koyup
Bu nemli göze kıyıp
Gitmek ayıptır, ayıp!
Gidemedim...*

Çırpınan Beynim

Eğer dudaklarım ya da gözlerim
Tutuşup yanıyorsa,
Tenim sızılıyorsa,
Tepeden tırnağa özlüyorsam
Parmaklarımın uçlarındaki ateş
Adını söylüyorsa,
Vücudum sana teşneyse,
Hücrelerim
Cami avlusunda aç güvercinler gibi
Ağzını açıp yalvarıyorsa
Halt ediyor benim
Bu çırpınan beynim.

Benim Miladım

Gelişinden 46 yıl evvel doğdum,
Gelişine 39 yıl kala okula gittim
Alfabeyi öğrendim...
Gelişinden 19 yıl önce tanıdım aşkı
Gelişine 14 yıl kala tadını hissettim.
Sevdim, ayrıldım, öğrendim, okudum.
Gelişinden altı ay sonra bildim.
Hepsi boşunaymış öğrendiklerim...
Yeniden başladım her şeye...

İnsanlar

Seni gökte yaşamaya kim koyar?
Yapışıklar ayağından insanlar.
Boşa çıksa ellerini uzatıp
Çekiştirir balağından insanlar.

Kimdir senin uçuşunu sindiren?
Kargış gelir: "Kanatların kırılsın!
Dalgalanan nağmelerin kesilsin,
Şaha kalkan ağ atların yorulsun!"

Bedduadan kanatların uyuşur,
İki büklüm yıkılırsın toprağa...
Biri güya yarana bant getirir,
Biri gelir kinayeye bakmaya...

"Ama senin ne işin var yukarda
Canın çıksın, bizimle çek zulümü...
Ayağını yorganından çıkarma,
Başını sok, bekle gelen ölümü!"

*Daha hâlin olacak mı sıyrılıp
Bu sürüden başın alıp kaçasın.
Daha çifte kanat takıp sevgiden,
Pervazlanıp havalanıp uçasın!*

*Tanrı bahşeder mi daha o lütfu,
Daha sana bakacak mı yaradan?
Nur saçıyor bir çift kanat göğe bak,
“Seninkidir, tut da götür, ey adam!”*

Götürür

*Yüz ışıklı hatırayı
Bir yalan yuyup götürür,
Bir ihanet ışıltısı
Kökünden oyup götürür
Gözyaşlarım hafızamdan
Her ne var, soyup götürür!*

Uzakta Bir Adam Var

Uzakta bir adam var
Varlığı da yokluğu da
Belli değil
Ne yüzü tanıdık
Ne de saçları.
Bin yıl baksam gözlerine
Aklıma bir şey düşmez...

Uzakta bir adam var
Yad ondan daha yakın,
Yad ondan daha sıcak!

Yeter ki

Yüz tür oyun kurarım
Bin hokka çıkarırım
Bir kahraman gibi
Girerim eserine...
Bin güneşi yandırıp
Bin ocağı kalarım
Bir ışığın yerine...
Yeter ki sen üzülme
Yeter ki hoş bir gülüş
Konsun siyah gözlerine...

Hafif Grip

En çetin ağrılardan
Acılar içinden geçtim
Yorulmadım, durmadım
Şimdi bu hafif grip
Ne yapacak ki bana...

Arzu

*Evvel kuzu kaburgası olmak istedim;
Sonra ŐŐŐe geçirilmek,
Sonra kzde ters yüz olup çevrilmek
Sonra nar gibi kızarmak,
Sonra, daha sonra
Bembeyaz diŐlerinin arasına
Girip ezilmek,
iğnenmek istedim....*

Çıkma Zihnîmnden

Kurban olayım, çıkma zihnîmnden
Öyle yap ki
Sensiz bir adım da atmayım,
Sensiz bir işim olmasın,
Gecemi gündüzümü sana göre böleyim,
Uykudan senin için uyanayım,
Sen varsın diye yıkayım elimi yüzümü,
Sigarayı senden ötürü içeyim.
Senden bakayım âleme
Öyle yap ki
Şiiri senin için yazayım,
Evden senin için çıkayım,
İşe senin için gideyim,
Öyle yap ki
Senin için seveyim,
Senin için yaşayım
Diriye senin için sevineyim,
Ölüye senin için ağlayım...
En büyük zevk o iştir ki
Orda sen varsın
Tanrı'dan armağandır
İlahi bahşîştir.
Senin olmadığın hiçbir şeyi
İsteme benden.
Çıkma beynîmnden,
Ayrılma bedenîmnden,
Ruhumdan da sıyrılma...

Hiçlik

Her şey kolunun kısılmasından başlayacak...

Avcundaki boşluğu hissetmeyeceksin.

Kolunun devamına çevrilen telefonu

Nerde bıraktığımı unutmandan

Başlayacak her şey.

Her şey bitecek...

Hiçbir şey...

Başlayacak...

Kara Bulut

Sebebini bilmediğim
Bir hüznün var içimde...
Baktığımda her şey yerli yerinde,
Şehir de yerindedir, sokaklar da
Geceler de gündüzler de yerinde...
Güya, sen de yerindesin...
O zaman gam nağmesi nedir
Ağaçlar ağıt söylüyor,
Peki, o kara bulut
Niye tabuta benziyor
Geçiyor evlerin üstünden?

Seninle Dopdoluyum

Nasıl da dopdoluyum seninle
Aklınla doluyum,
Sözlerinle,
Coşkunla,
Ruhunla doluyum,
Hayretinle,
Saflığınla doluyum,
İnadınla,
Fedakârlığınla,
Bahşetmenle doluyum,
Kokunla,
Nefesinle,
Bakışınla doluyum.
Gülüştün kanatlarımdır
Semanla,
Göğünle,
Toprağınla doluyum,
Temasınla,
Heyecanınla,
Sevginle doluyum.
Sensin olanca varım,
Malım mülküm,
Devletim,
Seninle dopdoluyum.
Çok zenginim, çok...

Bıktım

Bıktım

*İnsanlardan, sohbetlerden,
Birbirinin aynısı olan
Meclislerden, toplantılardan,
Sahte soğuk sıfatlardan... bıktım.*

*Şimdi en çokbilmiş adamın
Ağzını açınca demediği
Fakat dilinin altında,
Yüreğinin bilmem kaçınıcı katında
Perdeleyip sakladığı
Sözlerinden de haberdarım...
O sözlerin yalanından,
Doğrusunudan da...*

*Meclislerde söylenen her bir kelimenin
Kime, nereye yöneldiğini de
Biliyorum...
Bu selamın arkasında ne var,
Bu gülüş neden dolayı,
O bakış ne için
Biliyorum...*

Bıktım,
Sevgilerden,
Aşklardan da bıktım,
Gerçeğinden
Sahtesinden
Başlamasından,
Şaha kalkmasından,
Bitmesinden,
Gelmesinden,
Gitmesinden,
Bitmesinden...

Yaşananlardan yaşanmayanları
Gördüm,
Söylenenlerden söylenmeyenleri
Duydum,
Doydum
Gerçeklerden
Yalanlardan da...

Şimdi en güzeli
Bir yüce dağ başına çekilip
Acı acı gülümseyerek
Süzme dünyayı...

Son

Hırsın varsa,

Demek ki yaşıyorsun,

Demek ki sağsın,

Bir şeylere isyanın, gazabın var,

İtirazın, asabın var!

Eğer

Hırssız, soğuk, duyarsızsan!

Dünyaya donuk gözlerle bakıyorsan,

İşte bu sondur,

Son!

Kayıksın

*Kayıksın
Fırtınalı denizde,
Nefretle sevginin
Ortasında kalmışsın,
Bir dalga devirirken seni
Bir dalga ayakta tutuyor...
Bakalım hangisi üstün gelecek,
Bu fırtınadan sonra denizde
Nasil ırgalanacak bu kayık
Tersine çevrilmiş hüznle mi,
Yoksa güneşin ışığında
Gözlerini kamaştırıp
Uyanan çehrenle mi?*

Sen Varsın Diye

*Sen varsın diye
Bu kadar güzel sahil...
Sen varsın diye
Böyle hazin bu deniz...
Sen varsın diye
Bakü sevecen,
Sen varsın diye
Dünya tertemiz...*

Önce

Önce,
Her sabah uyandığında
Telefona bakmayı terk edeceğim,
Seyreldikçe "Günaydın" mesajları...
Sonra,
Telefonumu unutacağım,
Geceleri kolumun devamına
Çevrilmeyecek daha...
Ve seni unutacağım,
Sessizce,
Ağrısız...

Çaresizim

Ne deniz görünüyor
Ne gökdelenler,
Dumandır!
Ne sen yâdımdasın
Ne yaşattıkların,
Cezandır!
Ne uçmaya gök var
Ne düşmeye yer...
Kazamdır!

Sigara

Sigarayı bırakmak

Terk etmek

Atmak,

Fırlatmak...

Adına ne dersiniz deyin,

Bunu başarmak istiyorum!

Biliyorum, gizleyerek,

Uzak durarak

Olmayacak!

Kokusunu duyar duymaz

Daralacağım,

Dumanını görür görmez,

Yorulacağım!

En iyisi

Gözümün önünde dururken

Terk etmek onu!

Yepyeni, dopdolu paketi

Karşımda,

Çakmağı üstüneyken!

İstesem yakıp

Birini sömürürüm,

Ciğerim dolusu bir nefes de çekerim,

Ya da birinin ateşiyle

Diğerini de yakarım...

Ama uzak durmuşum

Yakmıyorum,

İçmiyorum,
İstemiyorum...
İşte böyle, ey tütün!
Gözümün öndeyken
Gözlerinin içine baka baka
Bırakırım seni!
Daha kokun beni çekmez,
Tadın beni efsunlamaz!
Daha tılsımına düşmem,
Daha alıştıramazsın
O bomboz dumana,
O cansız tütsüye beni.
Bu ciğer,
Bu parmaklar,
Bu dudaklar
Daha istemez seni!
...
Yok, galiba boşuna bu emek,
Çetin iştir
Seni bırakmak
Müşkül iştir
Seni terk etmek!

Çocuksun... Balaca Çocuk

*Ben dağdan bahsediyorum,
Sen arandan*
Ben Turan'dan bahsediyorum,
Sen İran'dan
Ben ayazdan bahsediyorum,
Sen borandan
Çocuksun... Balaca çocuk.*

*Yoluna çiçekler sereyim,
Saçına çelenkler öreyim
Sana gülünç geliyor,
Kendimi çarmıha geryim,
Böyle gerçek bir ölüm
Yine gülünç geliyor.
Çocuksun... Balaca çocuk.*

*Bak şimdi ben sana
Film izleteceğim
Roman okuyacağım,
Masal anlatacağım
Sen bu filmi,
Sen bu romanı,
Sen bu masalı
Ömür boyu
Yâdında saklayacaksın.*

* Aran: Düzlük, ova.

*Sen bu filmle,
Sen bu romanla,
Sen bu masalla,
Büyüyecek,
Ağlayacaksın.
Ağladıkça güleceksin
Ağladıkça büyüyeceksin,
Çocuksun... Balaca çocuk.*

*O zaman dağa aran,
Turana İnan
Ayaza boran demeyeceksin,
O zaman çelenklerin,
O zaman çiçeklerin
Kadrini bileceksin.
O zaman bileceksin,
Çarmıha çekilmek nasıl olur.
Sevgiden ölmek nasıl olur,
Çocuksun... Balaca çocuk!*

En Yakın İnsan

*Sen masa değilsin,
Kürsü değilsin,
Tramvay değilsin,
Metro değilsin.
Bezmedin mi daha
Aynı yolu gidip gelmekten?*

*Yorulmadın mı
Aynı sözü işitmekten,
Aynı söze kederlenip
Aynı söze gülmekten?*

*Tren gibi raydan çıkmak
Yasak!
Çerçevesi kırmak,
Putları yıkmak
Yasak!*

*Ama bezeceksin,
Yorulacaksın,
Bir gün çerçeveleri kırıp
Putları yıkacaksın,
Rayından çıkacaksın.*

*O zaman korkma,
Her müşkül kolay olacak,
Çünkü yıkıldığın yerde
Elini uzatan,
Yardıma yetişen
En yakın insan olacak.*

Öldürmek İstedığın Hissin Nağmesi

*Ben sana bu ömürde
Bir yol kement atmışım.
Yirmi bir yıldır gelip
Şimdi sana çatmışım.
Seni yoğurup yontup
Yeniden yaratmışım
Ne olur el kaldırma,
Bana merhamet eyle.*

*Ben senin damarında,
Canında, kanundayım,
Uykusuz gecelerde
Bunalan anındayım,
Her zaman etrafında,
Her zaman yanındayım
Ne olur el kaldırma,
Bana merhamet eyle.*

Yüreğinin odunu,
Közünü öldürürsün.
Hayatının en güzel
Sözünü öldürürsün.
Tek beni değil şimdi
Özünü öldürürsün.
Ne olur el kaldırma,
Bana merhamet eyle.

Ölsem de döneceğim
Gözlerine yaş gibi,
Kalbine yara gibi,
Alnına kırış gibi,
Talihine en acı,
En soğuk kargış gibi.
Bana elin kalkmasın,
Gel, sen bana rahmeyle.
Kendini düşün bari
Sana merhamet eyle.

Ahvalat

Misafiri pek sevmezdi,
Tek geçerdi yazı, kışı.
Evinin yanı başında
Yerden fıskıran Turşsu'ya
 Hepsi tabiatın
 Armağanı derdi,
O kargışı.
Dağdan, ovadan akışıp
Gelenler şifa bulurdu,
 O hırslanırdı,
 Başından aşardı derdi.
Bir gece düşünüp çareyi buldu,
Sonra irice bir taşı aldı,
 Tıkadı Turşsu'yun gözünü
 Bulağın suyu kurudu,
 Işık kapladı yüzünü.
Sabah ziyaretçiler,
Bulağın başını, boş gördüler,
Lal, kurumuş gördüler.
Bildiler ihanetin
 Nereden geldiğini,
Gördüler onun
 Sırtıp güldüğünü...
Sövdüler,
Kargış ettiler.

O gün herkes battı yasa,
Ondan başka.
Gece evinde iken
Birden kulağına ses geldi,
Sanki taşa duvara
Bir nefes geldi.
Baktı ki ev eşik, divan titriyor,
Döşeme titriyor, tavan titriyor
Yıkılıyor üstüne enli duvarlar.

Birden duydu
Tazyik ile fışkıran suyun sesini,
Dün gözüne taş bastığı su
Evinin içinden fışkırdı,
Şaha kalktı.
Duvarlar uçtu, dağıldı.

Sahar seyre gelenler
Dağılan evin yerinde
Fışkıran bulağı gördüler...

...Bu sıradan bir ahvalattır,
Ama tabiatın kismetini
Mahvetmek isteyenlere,
Öldürmek isteyenlere,
İbret için
Görklü bir nasihattir!

Hâlâ Çocuksun

Bunca ızdıraplar çektikten sonra,
Huzurunda kan yaş döktükten sonra
Yeniden kaderle yarışılıyorsun,
“Neyinim?” diyerek vuruşılıyorsun,
Demek ki hâlâ çocuksun, çocuk.

Benim için nesin? Söyledim sana
“Ekmeğim”, havam, suyumsun.
Ömrümün en koyu karanlığında
Tanrı armağanı ışık payımsın.
Demek ki hâlâ çocuksun, çocuk.

Delilik, damarın tutuyor birden,
Ayıramılıyorsun hastayı, sağdan,
Ayıramılıyorsun tepeyi, dağdan
Demek ki hâlâ çocuksun, çocuk.

Ömrünün en aziz, ilkbaharına,
Dudak büküyorsun, “kafes” diyorsun.
Yüz yılın, bin yılın duygularına
Yeni ad koyarak, kısas diyorsun,
Demek ki hâlâ çocuksun, çocuk.

Elindeki Öpüş İzi

*Yüz kez yıka, sil bin defa,
Sür her yana, her tarafa.
Yine her an sızlayacak,
Yine gelecek nefesi,
Neylesen silinmeyecek,
Elindeki öpüş izi.*

*Yakut kaşlı yüzük gibi,
Pahalı bilezik gibi,
Güverecek, kızaracak
Yara gibi, kesik gibi,
Neylesen silinmeyecek,
Elindeki öpüş izi.*

*Çıkar bu fikri başından,
Küserek geçme karşımdan.
Gizlesen de sezilecek
Gülüştünden, bakışından,
Neylesen silinmeyecek,
Elindeki öpüş izi.*

*Talih ekmiş yüreğine,
Sinmiş, çökmüş yüreğine.
Yayılp çoktan işlemiş
Onun kökü yüreğine
Neylesen silinmeyecek,
Elindeki öpüş izi.*

Ruh Hâli

Sinirlerim gerildikçe geriliyor,
Damarımda kanım soğuyor.
Göğsüm, kalbimi boğuyor,
Bir yandan da sen gelmiyorsun.

Boğuluyorum sefaletin içinde,
Hayat denilen
Bu bataklıktan
Çıkmaya gücüm kalmıyor
Bir yandan da sen gelmiyorsun.

Yorgunum,
Bin yılın yorgunu,
Havanın, ışığın yorgunu
Bir yandan da sen gelmiyorsun.

Şakağım ölüyor
Demir bir oyuncağın,
Soğuk namlusundan ötürü,
Bir yandan da sen gelmiyorsun.

O Adam Öldü

Artık okumayacaksın
O adamın sana yazdığı şiirleri.
Daha elini öpmenin hasretini
Çekmeyecek o...
Huzurunda kan yaş
Dökmeyecek o...

Daha seni yola salmak
İstemeyecek.
Daha kıskanmayacak.
Çünkü senin için ölen,
Huzuruna "kul" gibi gelen
O adam
Dün saat 17'de öldü.

İncinme

Sen
“Dev” ile yol alamazsın!
Senin elin
Bataklıkta boğulanın
Elini tutmaz.

Sevgiden bitap düşüp,
Hasretten ölmek
Senin aklına yatmaz.

Senin sevmeye de
Sevilmeye de
Gücün yetmez.

Sen,
“Dev” ile yol alamazsın,
Sen en fazla,
Bir yalıda, bir köşkte
Güldan olabilirsin.

*Veya saksıda çiçek...
Ya da olsa olsa,
Azgın suratlı bir eşin
Hizmetinde kusur etmeyen
Bir ev hanımı...*

*Bu sebeple benden
İncinme,
Kurban olayım.*

Bir Şey İstemiyorum

Hiçbir şey istemiyorum
Hiç kimseyle konuşmak,
Hiç kimseyle susmak,
Hiç kimseyle gülmek
İstemiyorum.
Hiç bir yana bakmak,
Hiç kimseyi görmek istemiyorum.
Ne varaklamak kitapları,
Ne gazetelerin
Sayfalarını çevirmek,
Ne musiki sesi duymak,
Nağme dinlemek
Ne gözlerimi ekrana dikmek
Hiçbir şey istemiyorum.
Ne çıkmak bu şehrin sokaklarına
Ne görmek binalarını,
İnsanlarını,
Ne yem arayan kuşlarını,
Ne buğday taşıyan karıncalarını...
İstemiyorum.
Gözlerimi yumup
Seni düşünmek istiyorum,
Hayalime getirmek seni...
Ve gözlerimi açıp
Sadece seni görmek istiyorum
Başka hiçbir şey
Hiçbir şey istemiyorum.

Bu Kimin Elî Tanrı'm

Kimin eli değmiş
Bu kâğıtlara,
Bu evraklara?
Oysa demişim yüz kere,
Belki bin kere
Kimse elini sürmesin
Kimse dokunmasın
Bıraktığım gibi kalsın
Her kâğıt, evrak...
Şimdi gel de bul burda
İstediğın cümleyi,
İstediğın kelimeyi.
Ama nasıl da kolay oldu.
Her ne varsa buldum
Yitirdiğimi de...
Ne zamandan beri
Aradığımı da buldum.
Bu, kimin elidir, Tanrı'm,
Kimin eli?
Beni benden daha iyi
Duyan, hisseden.
Galiba varmış, İlahi!
Beni belalardan hele hıfzeden...

Her Zaman

Her zaman karşına çıkacağım ben,
Böylece aniden, böylece gafil
Gündüz gideceğim her adımını,
Geceler rüyana geleceğim bil.
Kaybolup gitmeyi çıkar aklından,
“Yok olup yitmeyi” çıkar aklından
Eğer çıkıp gitsen çok uzaklara
Mutlak geleceğim ben sora, sora.
Arayıp yerini, bulup yerini
Yarıda keseceğim gülüşlerini
Sana dert olacak nereye gitsen.
Meşakkat olacak nereye gitsen.
Bir yana gitme, hitme ne olur,
Kal burda, kurbanın, kulun olurum.
Bütün mevsimleri eyleyip bahar,
En rahat, en güzel yolun olurum!

Senden Uzaklarda Senle Yaşarım

Elinin sıcaklığını,
Gülüşünü
Bir de
Tek kelimelik
Efsunlu sözünü
Alıp gelmişim buraya.
Ne yapabilir ayaz, soğuk bana
Sibirya'nın karı, tipisi
Ne yapabilir...
En keskin ayaza,
En soğuk havaya,
En sert kışa da
Dayanırım,
Gücüm yeter.
Elimde elinin sıcaklığı,
Gözümde gülüşünle,
Bir de hafızama ilişip kalan
Tek kelimelik
Efsunlu sözünle.

Gurbette

Gurbette, gece yarısı
Penceremden süzülüp
Yüzümü gözümü bürüyen

Bu ay ışığı

Seni hatırlattı bana.

Pencereden baktığın yerde,
Yüzündeki gözündeki ışıkla
Seni hatırlattı bana.

Seni işte böylece,
Pencereden baktığın yerde
Bırakıp geldim.

Ve şimdi gurbette

Gece yarısı

Pencereden süzülen bu ay ışığı
Yüz yıl daha böylece parlarsa
Yine de senin yerini tutmaz
Senin pencereden bakışının,
Gülüştüğün...

Muhabbet

Eğer bu muhabbet
Sessiz sedasız,
Derdi yüreğinde
Taşımak ise
Gece de gündüz de
Düşüncelerde
Seninle yan yana
Yaşamak ise
Böyle yaşıyorum,
Ben işte böyle!

Eğer bu muhabbet
Çıkıp meydana,
Dava salmak ise
Senin yolunda.
Bütün cefalara, her zaman
Her an
Hazır olmak ise
Senin yolunda
Ben çoktan hazırım
Emrini söyle!

Beni Çok Sev

Sen beni çok iste,

Çok sev ne olur...

Sen öyle iste ki kalmayım burda

Çeksin miknatisça yüreğin beni

Alıp Sibirya'nın bu ayazından

Kızdırsın, ısıtsın isteğin beni.

Öyle çağır daha kalamayım burda

Vahşice özleyip kaçayım sana

Sövüp bu ayaza, tipiye, kara

Sonra tepik atıp şampanyalara

Geçip bu çaydan kaçayım sana

Sen beni çok iste,

Çok sev ne olur...

Döndüm

Sibirya'nın ayazından

Döndüm

Yüreğimde deli bir hasret

Kaçtım yanına

Ellerimden ellerine,

Bakışımдан bakışına...

Geçti Sibirya'nın soğuşu.

Şimdi eve döndüğünde

Diyecekler ki sana:

“Sibirya'dan gelmiş gibi

Yüzün niye kızarmış?”

Şuşa Defteri

*İslanmış her karışı şehitlerin kanıyla,
Dönmüş yalçın kayaya, tunca Şuşa sevgisi!*

Sadece Üç Gün

*Kapatabilseydim bu telefonu
Kapatabilseydim,*

Sadece üç gün...

Çalıyor,

Yazdığım yarım kalıyor...

Üç gün dediğin nedir?

Kopmaz kıyamet,

Yüzümü güldürür bu halis niyet,

Tamamlanır yarım bıraktıklarım!

Bu üç gün içinde dizedim ipe

Olup bitenleri, olacakları.

Nağme kısrakını

Yurtlara sürer,

Ruhumu salardım alaçıklara!

Akardı kâğıda alnımın teri

“Turşsu” yaylasının mehi karışık.

Gözü yolda “Şuşa Defteri”min” de,

Cildine Şuşa'nın şehi karışmış!

Kapatabilseydim sadece üç gün,
Yanından geçerek koşa çınarın,
İzlerdim “Turşsu”yun kaynamağını.
Adı “turş”tur, tadı baldan da şirin,
Dikerdim başıma “su kaymağını!”

Orman yollarına gül, tutsa çıra,
Çığırı belime dolayıp gitsem.
İntizar çekmese “Dolayı bulak”,
Tutup kese yolu, dolayı gitsem.

Yokuşu çıkmaya yetse nefesim
Yedinci direktten dönerim sola.
Görsem ki, batmamış Ceyran Bulağı,
İçimi doldurur muğam hevesim,
Sevinçten açılır sesim az kala!
(Bazen de kör koyar devran bulağı
Kurur son damlası, kesilir sesi...)

Uzak hatıralar kalpte dağ gibi,
Gör neler yadlaşmış, fehmim mi kalmış?
“Çarık Bulağı”nın karşı dağdaki
Semti hafızamda tahmini kalmış.

Yüz tutayım gerek Şuşa yoluna,
Zarılı Eli’nden haber alayım.
“Saksı Bulağı”nın girip koluna
Neresi sızlıyor... sorup bileyim.

“İsa Bulağı”nın suyu avcumda,
Baktım ayağında billurdan çaya...
Güllü Bağa vardığımda mat kaldım,
Ne tez ulaştım ben, kırk yıl önceye?

Ömrü geçmişine döndürebilsem
Lakin kutsal anlar dönmüyor geri.
Telefonu üç gün söndürebilsem
“Laçın çelengi”ni örerdim güzel.
Tamamlanır idi “Şuşa Defteri”.

Taze Adam

Ayağını yeryüzünden koparır,
Şuşa seni gökyüzüne çıkarır!
Ne ağrın var, acısını aparır,
Genç ömrünün gündüzüne çıkarır.

Hissedersin, ruhun meltem, nefestir,
Kanat takar Şuşa senin çiyine*
Boğazında kaynayan ses ne sestir?
“Ceh-ceh” vurmak** aşkı düşer beynine...

Şuşa seni bulak gibi durultur,
Körpeliğın gül çağına dönersin.
Hayaline beşik olur bulutlar,
Ebediyet yaprağına dönersin.

Dört yanına çeker sihir seddini,
Başının üstüne, sisi dam eyler.
Seve seve cilalar da kaddini,
Şuşa seni yeni bir adam eyler!

* Çiyin: Omuz.

** Cehceh Vurmak: Bülbül gibi ötmek.

Şuşa Sevgisi

Süzülür tan yerinden, tarihlerin ışığı
Bu dâhiler şehrinin, ışıktır yaraşığı!
Şanına destan yazar, söz koşar hak âşığı,
“Ecdattan paydır” diyor, “Koca Şuşa sevgisi!”

Azerbaycan askeri, borç ödedi canıyla,
Göğsünde çift gezdirdi, bayrağı vicdanıyla!
İslanmış her karışı, şehitlerin kaniyle,
Döndü yalçın kayaya, tunca Şuşa sevgisi!

Kıvrım kıvrımdır yolu, yol piyade, can atlı!
Ses yetmez zirvesine, nice nesil can attı...
Adında çifte hece, Sanki koşa kanattır,
Kopmuş körpe dilinden gonca Şuşa sevgisi!

Merhemdir çiçekleri, bulaklar lokmanıdır,
Hayret çöken dereler, yücelik hayranıdır!
Şah şehri bu cihana şahlar şahı tanıtır,
Tarih görmedi asla, bunca Şuşa sevgisi!

Yükselir hüner şehri, olur altın direkli
Taş değil örülen taş, muhabbettir, yürektir!
Çağlayan sevgilerin, ilham kaynağı tektir,
Âli Başkomutanın, yüce Şuşa sevgisi!

Şuşa Havası

Gerek sırrını aç,
Şuşa'ya yadsan eğer.
Giyinsen de yün keçe,
Dişin dişine değer.

Havası, suyu şeker,
Doyamazsın tadına.
Şuşa'da gam ve keder,
Gelmez asla yadına!

Ölmem Daha

*Bin defa, milyon defa
Geçsem, diki, dolayı*
Geçmez zamanım boşa...
Zirvelerle baş başa
Yaşasam yılı, ayı
Tenha da ölmem daha,
Koşa da ölmem daha.*

*Sererim yamacına
Tül ömrü, perde ömrü,
Dönüp bir ağacına
Tapşırıp merde ömrü**
Vursam bu yerde ömrü
Başa*** da... ölmem daha.*

*Yüceliğe denk aşkı
Şuşa deyip, uçunur
Dev canı yurt aşkı
Koysalar da içine
Şişede ölmem daha!*

* Dik: Dik dağın sarp yeri.

Dolay: Dağın yamacı.

** Ömrünü itibarlı bir ağaca yaslamak, teslim etmek anlamındadır.

*** Ömrü başa vurmak: Ömrü tamamlamak.

*Şerafete yükselir
Burda canından geçen,
Şir yürekli askeri
Yağayı ot tek* biçen
Kuşede ölmem daha!*

*Elim gökten üzülse,
Ayağım kopsa yerden
Ecdat ile yüz yüze
Köşede ölmem daha,
Şuşa'da ölmem daha,
Şuşa'da ölmem daha!*

* Tek: "Gibi" edatı.

Şuşa Havasının Sırrı

Keyif kime eştir, dert kime tuştur*
Kimi ses kaynatır, kimi lal gibi.
Şuşa'nın havası herkese düşmez**,
Kısmet bölünse de sovgat*** bal gibi.

Herkesin yüzünü aynı yel öper,
Herkesin kanatlı beşiği aynı.
Hazine, Taşaltı, Kirs Dağı: O pir,
Cıdırdüzü adlı beşiği aynı!

Belki beste vardır her çiçek için,
Neyleyip sırrını bilsek toprağın?
Sesi, musikiyi yeşertmek için
Mümbit olmalıdır yürek toprağı.

Göğün mü, yerin mi armağanı ses,
Bilenler var idi belki eskiden.
Keşke, sağ olaydı, bilirdi herkes,
Sorardık Firudin Bey Şuşunski'den!

* Tuş olmak: İsbet etmek, denk gelmek.

** Herkese düşmemek: Herkese kısmet olmamak.

*** Sovgat: Armağan, hediye, bahşiş.

*Burada turgayın, burda bülbülün,
Her otun çiçeğin öz nağmesi var.
Adam var okumak ona bir zulüm,
Gel gör ki bulağın, çayın sesi var!*

*Hava z yerinde, su öz yerinde,
Muhteşem muğamat kadimi oddur.
Allah vergisinin kökü derinde,
Sesi nizamlayan ilahi koddur!*

Sular Derinden Gelir

İnip sahil boyuna,
Bulup dayaklarını,
Dağ çayının suyuna
Koymak ayaklarını
Sellerden güç almaktır,
Kayalardan metanet!

Dua gibi okunur
Sular derinden gelir.
Ulu vatan ruhunun
En pak yerinden gelir.
Sular taşa dokunur
Fısıldayıp getirir
Atalardan vasiyet,
Arzu, dilek, nasihat!

İnip sahil boyuna
Ayak salmak suyuna
Sadakattir soyuna,
Düşmana ısmarıçtır!
O muzaffer insana
Eminlik yaraşıktır!
Gözündeki ışıktan
Çaya süzülen gurur
Bugüne emanettir,
Geleceğe zemanet!*

* Zemanet: Kefil.

Yasemin Oteli

*Birden hayale daldım
Yasemin Oteli'nde.*

*Dört yanı yasemin, gül
Ruhum kuş gibi yüngül
Sandım her taraf baldır
Yasemin Oteli'nde.*

*Tan yeri hayali kız
Yanağına kan çıkmış.
Karlı kış, küskün payız
Farkı aradan çıkmış
Yasemin Oteli'nde.*

*Güldür yolu, çeperi,
Bak soluna sağına.
Her bir yer menekşevi,
Hem de ter menekşevi.
Yasemin konak peri
Döşenmiş yatağına
Bembeyaz kar döşegi;
Gülleri menekşevi...
Yasemin Oteli'nde!*

Şuşa'da İnsan

Gözler seyretmekten yorulan değil,
Yürü, Güllü Bağdan milyon kere geç.
Gönül kanat çalıp, uçar öyle bil
Öyle bil ayaklar değmez yere hiç!

Kim görürseniz, deyin “Ne hoştur!”
Gönüller coşuyor, ruh atlanıyor.
Yolları gâh iniş gâh da yokuştur,
Şuşa'da insanlar kanatlanıyor!

Turşu Yaylasında

Otuz iki yıldan sonra
İki saatte bir püskürüp akan,
Foku fokur kaynayan suda
Elini, yüzünü yıkasan,
“Turşsu”yun turşmeze* kabarcıklarını
Billur balonlar gibi sinene çekip
Yudum yudum içsen,
Zihninin derinliğinde
Kabuk bağlamış hatıralar
Birer birer düşse yâda,
Kendini çınar ağacının altında
Küçük bir çocuk iken
Baban Mirhacib Ağa'nın
Çadırında yatar görsen,
Tutkun, sisli havalarda
Dumanda, çiskinde bazen
Önce seyrek damlalarla,
Kapı dövülürmüş gibi
Çadırları tıkırdatan
Ve birden sağanağa dönüşen
Deli yağmur yağanda,
Yorganı çekip başına
Soğuktan titrerken
Bulsan kendini,
Ya da güneş şaha kalkanda

* Turşmeze: Tadı ekşi, tuzlu olan.

Toplanıp yeşil çemende
Yoldaşlarıyla oynarken
Görsen kendini,
“Turşsu”dan doldurup şişeni
Bir demet çiçek derip
Yokuşa tırmanırken
Baksan kendine...
Ey şair! İnan ki bu
Turşsu’yun hikmetidir,
Seni geçmişe gönderiyor
Körpe çocuğa dönderiyor...

Cıdırüzü'nde Tan Vakti

Güneşin doğuşuna
Cıdırüzü'nden bakmak...
Dağların arkasından,
Kıpkırmızı semadan
Ne zaman görünür diye
Gözünü tan yerinden ayırmamak,
Sıcak tandırdan çıkan
Sıcacık ekmek gibi
Elini güneşe doğru uzatmak,
Avcunu,
 Parmaklarının ucunu
 Yakan güneşin
Kenarından bir lokma koparmak...
Ve taze ekmek gibi
Burnunun ucuna tutup
Koklamak güneşi.
Hülyalara kapılmak,
Büyümek,
 Yükselmek,
Tanrı dergâhının
Varlığına inanmaktır
Cıdırüzü'nde durup
Güneşin doğuşuna bakmak!

Kekik

*Bir demet kekiği getirdi Mecid
Mayıs evvelinde*

Cıdırüzü'nden.

Seherde şehlice dermişti becid,
Sevinç yağıyordu masum yüzünden!*

*Ona nasıl deyim sınmasın gönlü,
Dermekle kekikler azalmıyor ki!
Gözleri yumuktu Harıbülbül'ün,
Tek tük lalelerle yaz olmuyor ki!*

Demet kekik paylar,

Var olsun dağlar,

*Hamdan olgununu seçmemiş hele.
Çelimsiz dallarla, körpe yapraklar
Güneşin nurunu içmemiş hele.*

* Bacid: Vaktinden erken, acele.

*Biraz yağmur tadı,
Biraz taş iyi,
Dalından toprağın kokusu geldi.
Hafif bir yel esip geçince birden,
Körpe kekiklerin, uykusu geldi!*

*Şehte serinlenir, içer gün suyu,
Kaya tavaasında pişer kekikler.
Havaya, güneşe, toprağa doyup
Bizim fincana da düşer kekikler!*

Şuşa'ya Gİtmek

Yollar ağır, çığırlar dik, yamaçlar çetin,
Kaya kaya yiğitlerin tek adı: METİN!
Şehit düşen erenliğin, mağrur gayretin
Pak ruhunu ziyarettir Şuşa'ya gitmek!

Demek vatan Şirin imiş, Ferhat'mış insan,
Ölse de hak yolundan dönmez kahraman!
Kayaları, al kan ile yazılı destan,
Tükenmeyen faharettir Şuşa'ya gitmek!

Her karışı kadim tarih, mukaddes yâddaş,
Dereleri derin fikir, yamacı sırdaş!
Kavuşmuştur kanı kana, kan çeker, gardaş,
Kalp kızdıran hararettir Şuşa'ya gitmek!

Harıbülbül sevdasına tutuşmak belki
Saf havayla, nur yağışa katışmak belki
Yaradanın dergâhına yetişmek belki,
Ya cennete seyahattir Şuşa'ya gitmek?

*Yıldız yıldız yanan semaya bak, yere bak!
Pervanesi olana bak, semendere bak!
Cıdırdüzü belenmiştir nağmelere, bak,
Toy düğündür, saadettir Şuşa'ya gitmek!*

*Dâhileri yetiştirmiş suyu çöreği,
Vağf, Cabbar, Bülbül, Han'dır çarpan yüreği.
Bestesine tazim için Üzeyir Bey'in*
Sadık kalple ibadettir Şuşa'ya gitmek!*

* Karabağ'da, Şuşa'da doğup büyüyen şairler, bestekârlar ve hanendeler: Molla Penah Vağf, Cabbar Karyağdıoğlu, Bülbül lakaplı Murtuza Memmedov, Han Şuşunski ve Üzeyir Hacıbeyli'den bahsedilmektedir.

Cıdır Düzü

*Deresi mucize, dağı mucize...
Toprağa bu kadar vurulmamıştım.
Güzellik önünde hiçbir zaman ben,
Böyle coşmamıştım, durulmamıştım.*

*Dili mi tutulmuş toprağın, taşın,
Neden böyle suskun, sessizdir bu yer?
Bir zaman “Üzeyir” ayağı değmiş,
Şüphesiz bu yüzden azizdir bu yer...*

*Sükûta bürünmüş Cıdır Düzü’müz,
Bülbül’ün sesine daldıktan sonra.
Toprak dert elinden kayalaşmış bak,
Eller Natevan’sız kaldıktan sonra...*

*Burda taşları da koruyalım biz,
Taşların birinde “Vâkıf” kanı var.
Şuşa hafızası obanın, elin,
Burda nesillerin ad-ünvanı var.*

*Bilin ki dünyada sevgi bulunmaz,
Evladın toprağa sevgisi gibi.
Bu yurt da yâdımda kalacak benim,
Tarihin mucize müzesi gibi...*

Şuşa

*Bin şehir adı var dillerde ezber,
Adların en üstün adıdır Şuşa.
Öyle bir ahenk ki çift hecesiyle,
Dilimin lezzeti, tadıdır Şuşa.*

*Ciğerde nefestir, damarda kandır,
Ruha kanat veren sırlı mekândır,
Biri beş edendir, güç artırandır,
Neferdir, askerdir, ordudur Şuşa.*

*Koynuna her gelen bin hayal eyler,
Onu görmeyenler kıyl ü kal* eyler.
Kimini söyletir, kimin lal eyler,
Tilsimdir, efsundur, cadudur** Şuşa.*

* Kıyl ü kal: Dedikodu, gereksiz söz.

** Cadu: Cadı. Azerbaycan Türkçesinde büyü ve efsun anlamındadır.
Caduger: Büyücü.